

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία για την εορτή του Οσίου Γερασίμου του Υμνογράφου στην Ι.Μ. Παναγίας Δοβρά

/ [Ιερές Μονές](#)

Την Κυριακή 7 Δεκεμβρίου τελέστηκε στην Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά Βεροίας αρχιερατική θεία Λειτουργία για την εορτή του Οσίου Γερασίμου του Υμνογράφου στο Καθολικό της Ιεράς Μονής, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και το θείο Λόγο.

Στη διάρκεια των ακολουθιών της πανηγύρεως κλήρος και λαός είχαν την ευλογία να προσκυνήσουν τη δεξιά χείρα του Οσίου Γερασίμου που φυλάσσεται στην Ιερά Μονή, την τιμία Κάρα του Οσίου Θεοφάνους, πολιούχου Ναούσης καθώς και την Ιερά Εικόνα της Παναγίας της Μυροβλυτίσης.

Στό τέλος της θείας Λειτουργίας τελέστηκε μνημόσυνο επι τη συμπληρώσει 9 μηνών από την κοίμηση του μακαριστού Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Αρχιμ. Παντελεήμονος Κορφιωτάκη, καθώς και για τον μακαριστό γέροντα Εφραίμ της Αριζόνας, ο οποίος κοιμήθη σαν σήμερα (7 Δεκεμβρίου 2019).

Το ιερό αναλόγιο διακόνησε ο πρωτοψάλτης του Πανελληνίου Προσκυνήματος Παναγίας Σουμελά κ. Βασίλειος Μαυράγκανος, πρόεδρος του Συλλόγου Ιεροψαλτών της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε ... δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ».

Ὡς πατέρας πνευματικός συμβουλεύει καὶ νουθετεῖ ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος τοὺς χριστιανούς τῆς Ἐφέσου καὶ τοὺς καθοδηγεῖ πῶς θὰ ζήσουν τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ. Τοὺς καθοδηγεῖ πῶς μέσα ἀπὸ τίς συνθῆκες τῆς παρούσης ζωῆς, τὴν ὁποία ζοῦμε οἱ ἄνθρωποι, ὁ καθένας μέ τὸν δικό του τρόπο, θὰ ἐπιτύχουμε τὸν σκοπὸ τῆς ζωῆς μας, θὰ ἐπιτύχουμε τὴ σωτηρία μας.

Οἱ νουθεσίες ὅμως τοῦ ἀποστόλου δέν ἴσχυαν μόνο γιὰ τοὺς χριστιανούς τῆς Ἐφέσου, ἰσχύουν καὶ γιὰ τοὺς χριστιανούς κάθε ἐποχῆς, καὶ γιὰ ἐμᾶς πού τίς ἀκούσαμε σήμερα.

Τί μᾶς συμβουλεύει, λοιπόν, ὁ ἀπόστολος μεταξύ ἄλλων;

Μᾶς συμβουλεύει νὰ ζοῦμε ὡς τέκνα φωτός. «Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε», μᾶς συστήνει.

Ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ φῶς, «ἐγὼ εἰμί τὸ φῶς τοῦ κόσμου», μᾶς εἶπε. Εἶναι αὐτός πού μέ τὴ γέννησή του στόν κόσμο, ὅπως θὰ ἀκούσουμε σέ λίγες ἡμέρες, φώτισε «τοὺς ἐκ σκότει καὶ σκιᾶ θανάτου καθημένους» ἄνθρώπους. Εἶναι αὐτός πού φωτίζει τὴ ζωὴ μας, ὥστε νὰ ἀποφεύγουμε τὸ σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας καὶ τὰ πονηρά ἔργα τοῦ σκότους πού μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὴν πηγὴ τοῦ φωτός, τὸν Κύριό μας.

Πῶς μπορούμε ὅμως νὰ ζοῦμε «ὡς τέκνα φωτός», ὡς τέκνα γνήσια τοῦ Κυρίου μας;

Μπορούμε νά ζοῦμε, ὅπως ἀκούσαμε νά μᾶς λέγει στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «δοκιμάζοντες τί ἐστίν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ». Μπορούμε νά ζοῦμε ὡς τέκνα φωτός, ἐάν ἐξετάζουμε καί ἐλέγχουμε ὅσα κάνουμε καί ὅσα θέλουμε νά κάνουμε ἐάν εἶναι εὐάρεστα στόν Θεό, ἐάν εἶναι σύμφωνα μέ τίς ἐντολές καί τό θέλημά του.

Ὁ Χριστός μᾶς ἔδωσε τό Εὐαγγέλιο, ὅπου περιέχεται ἡ διδασκαλία καί τό κήρυγμά του, ὅλα αὐτά τά ὁποῖα θά πρέπει νά ἀκολουθοῦμε στή ζωή μας, γιά νά εἶναι εὐάρεστα στόν Θεό. Ἀλλά δέν περιορίσθηκε μόνο στή διδασκαλία του. Ἐζησε καί ἀνάμεσά μας ὡς ἄνθρωπος καί μᾶς δίδαξε μέ τή ζωή του «τί ἐστίν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ», ὥστε νά τό ἀκολουθοῦμε καί ἐμεῖς. Καί ἔκανε καί κάτι ἀκόμη γιά ἐμᾶς, ὥστε κανείς νά μήν μπορεῖ νά πεῖ ὅτι δέν γνώριζα τί ἔπρεπε νά κάνω καί γι' αὐτό δέν τό ἔκανα.

Μᾶς ἔδωσε τήν Ἐκκλησία, τούς Ἐπισκόπους, τούς ἱερεῖς, τούς πνευματικούς πατέρες, οἱ ὁποῖοι εἶναι στή διάθεσή μας γιά νά μᾶς βοηθήσουν καί νά μᾶς καθοδηγήσουν σέ ὅσα εἶναι εὐάρεστα τῷ Κυρίῳ.

Μᾶς ἔδωσε ἀκόμη τούς ἁγίους μας, οἱ ὁποῖοι πορεύθηκαν στή ζωή τους ὡς τέκνα φωτός, γιατί οἱ πράξεις, οἱ ἐπιθυμίες, οἱ σκέψεις καί οἱ ἐπιλογές τους δοκιμαζόταν μέσα ἀπό τήν ὑπακοή καί ἦταν ἔτσι εὐάρεστες στόν Θεό.

Μέ αὐτόν τόν τρόπο εὐαρέστησαν καί οἱ ἴδιοι στόν Θεό καί ἁγιάσθηκαν καί τιμῶνται σήμερα ἀπό τήν Ἐκκλησία καί ἀπό ὅλους ἐμᾶς πού ἐπικαλούμεθα τή χάρη καί τή βοήθειά τους.

Μέ αὐτόν τόν τρόπο εὐαρέστησε καί ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος, ὁ ἐπίσκοπος Μεδιολάνων, ἀλλά καί ὁ ὁσιος Γεράσιμος ὁ Ὑμνογράφος, ὁ νέος αὐτός ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ὁποῖο τιμοῦμε ἰδιαιτέρως στήν Ἱερά μας Μητρόπολη καί στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ, ὅπου θησαυρίζεται καί τμήμα τοῦ ἱεροῦ του λειψάνου, καί συγκεκριμένα ἡ δεξιὰ του χειρᾶ, μέ τήν ὁποία ἔγραψε τίς χιλιάδες τῶν ὕμνων του.

Εὐαρέστησε στόν Θεό ὁ ὁσιος Γεράσιμος, γιατί φρόντιζε καί ἀγωνιζόταν νά ζεῖ σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, νά ζεῖ μέ ὑπακοή στό θέλημά του καί νά ἀγωνίζεται νά παραμένει σταθερός στήν πορεία τῆς μοναχικῆς ζωῆς καί ἀφιερώσεως, τήν ὁποία εἶχε ἐπιλέξει ἀπό ἀγάπη πρός τόν Θεό.

Καί ἐνῶ τόν ἐγκατέλειψε ὁ Γέροντάς του, ἐπειδή παρασύρθηκε καί βγήκε στόν κόσμο, πιστεύοντας ὅτι ἔτσι ἔπρεπε, καί ὁ ὁσιος Γεράσιμος, νέος τότε μοναχός καί νέος στήν ἡλικία, ἔμεινε μόνος σέ ἕναν τόπο ἔρημο καί ἀπαράκλητο, ἐκτεθειμένος στούς πειρασμούς, ἀγωνίσθηκε νά ζεῖ δοκιμάζοντας συνεχῶς τί εἶναι εὐάρεστο

στόν Θεό. Καί ἀξιώθηκε γι' αὐτόν τόν σκληρό ἀγώνα του καί τή μεγάλη προσπάθειά του νά γίνει «τέκνον φωτός», νά λάμπει τό πρόσωπό του, ἰδιαιτέρως ὅταν ἔβγαινε ἀπό τό γραφεῖο του, ὅπου συνέγραφε τούς ὕμνους του, ὅπως μαρτυροῦν πολλοί ἐπισκέπτες τῆς Καλύβης του. Ἀξιώθηκε καί κάτι ἀκόμη μεγαλύτερο καί ὑψηλότερο. Ἀξιώθηκε νά δεῖ τό φῶς τοῦ κόσμου, νά δεῖ τόν Κύριό μας νά λάμπει ὑπέρ χιλίους ἡλίους, ὅπως ἔγραψε ὁ ἴδιος στή συνέχεια, περιγράφοντας αὐτή τή Θεοφάνεια. Εἶδε μία νύκτα τόν Χριστό, ἐνῶ προσευχόταν μόνος του στόν ναό τῆς καλύβης του καί ζητοῦσε τή βοήθειά του, ἐπειδή ὅπως εἶπαμε ἦταν μόνος στήν ἔρημο τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί ταλαιπωρεῖτο ἀπό τίς ἐπιθέσεις τοῦ Σατανᾶ. Εἶδε τόν Χριστό ἐνώπιόν του λάμποντα, καί εἶδε τούς τύπους τῶν ἡλίων στά πόδια καί τά χέρια του ἀλλά καί τό φῶς μέσα στό ὁποῖο ἐμφανίσθηκε γιά νά τόν παρηγορήσει καί νά τοῦ πεῖ ὅτι οἱ δοκιμασίες παρήλθον καί στό ἐξῆς θά ἀπολαμβάνει τή χαρά τῆς παρουσίας του.

Αὐτόν τόν μεγάλο ἀσκητή, τόν σπουδαῖο ὕμνογράφο, τόν θεόπτη ὅσιο Γεράσιμο τόν Ὑμνογράφο τιμοῦμε καί ἐμεῖς σήμερα καί πανηγυρίζουμε τή μνήμη του καί προσκυνοῦμε τό σεπτό καί χαριτόβρυτο λείψανό του, μαζί μέ τήν κάρα τοῦ ἁγίου Θεοφάνους τοῦ ἐν Ναούσῃ καί τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Μυροβλύζουσας, τήν ὁποία εἶχε τήν καλωσύνη νά μεταφέρει καί στή Μονή μας ὁ ἱατρός μας, γιά νά λάβουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τους, ἀλλά καί νά ἐνισχυθοῦμε στόν ἀγώνα μας νά γίνουμε καί ἐμεῖς τέκνα φωτός, πού θά εὐαρεστοῦμε τόν Κύριό μας μέ τή ζωή μας.

Ἄς ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τῆς Παναγίας μας καί τοῦ ὁσίου Θεοφάνους καί ἰδιαιτέρως τοῦ ὁσίου Γερασίμου τοῦ Ὑμνογράφου, καί ἄς τούς παρακαλοῦμε νά εἶναι βοηθοί στή ζωή μας καί νά μᾶς ἐνισχύουν σέ κάθε ἔργο ἀγαθό, ὥστε νά περιπατοῦμε καί ἐμεῖς ὡς τέκνα φωτός.

